

Orðsending utanríkisráðherra Íslands til sendiherra Noregs.

Reykjavík, 23. mars 1982.

Háttvirti sendiherra,

Ég leyfi mér að viðurkenna móttöku orðsendingar yðar, dags. í dag, sem er á þessa leið:
„Með vísan til tillagna norsk-íslensku fiskveiðinefndarinnar, sem hún gerði á fundi sínum í Reykjavík hinn 3. mars s. l., leyfi ég mér að bera fram tillögu þess efnis að veittar verði gagnkvæmar heimildir til veiða á 20 þúsund lestum af kolmunna innan efnahagslögsögu undan ströndum meginlands Noregs og efnahagslögsögu Íslands á árinu 1982. Heimild þessi nær einnig til veiða skips er bæði veiðir aflann og vinnur hann um borð.

Um nánara fyrirkomulag þessara veiða verður haft beint samband milli íslenska sjávarútvegsráðuneytisins og norska sjávarútvegsráðuneytisins. Ákvæðin í samkomulagi Noregs og Íslands frá 10. mars 1976, um heimild til veiða norskra skipa innan fiskveiðilögsögu Íslands, skulu gilda um veiðar norskra skipa. Ennfremur skulu gilda reglur samningsaðila um fiskveiðar erlendra skipa í fiskveiðilögsögu hvors ríkis.

Ef þér fallist á ofangreint, hr. utanríkisráðherra, leyfi ég mér að leggja til að orðsending þessi og svarorðsending yðar skoðist sem samningur þar um milli ríkisstjórna okkar er taki gildi þegar ríkisstjórnirnar báðar hafa tilkynnt, að stjórnarskrárákvæðum þeirra hafi verið fullnægt.“

Ég leyfi mér að staðfesta að ríkisstjórn Íslands er sammála framangreindu og fellst á, að orðsending yðar og þetta svar skoðist sem samkomulag milli ríkisstjórnanna er tekur gildi þegar ríkisstjórnirnar báðar hafa tilkynnt, að stjórnarskrárákvæðum þeirra hafi verið fullnægt.

Ég nota þetta tækifæri til að fullvissa yður, háttvirti sendiherra, um sérstaka virðingu mína.

Ólafur Jóhannesson

Sendiherra Noregs
Annemarie Lorentzen,
Reykjavík.

AUGLÝSING**um samkomulag við Noreg um landgrunnið á svæðinu milli Íslands og Noregs.**

Hinn 2. júní 1982 öðlaðist gildi samkomulag milli Íslands og Noregs um landgrunnið á svæðinu milli Íslands og Noregs sem undirritað var 22. október 1981, sbr. 10. gr. samkomulagsins.

Alþingi hafði með ályktun 18. desember 1981 heimilað ríkisstjórninni að stafesta samkomulagið. Samkomulagið er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 18. júní 1982.

Ólafur Jóhannesson.

Hörður Helgason.

Fylgiskjal.**SAMKOMULAG****milli Íslands og Noregs um landgrunnið á
svæðinu milli Íslands og Jan Mayen**

Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Noregs sem óska eftir að ákvarða markalinuna á landgrunninu á svæðinu milli Íslands og Jan Mayen, sem með gerð samkomulagsins frá 28. maí 1980 um fiskveiði- og landgrunnsmál urðu ásáttar um að efnahagslögsaga Íslands skuli ná út í 200 sjómílur, einnig á þeim svæðum milli Íslands og Jan Mayen þar sem fjarlægðin milli grunnlínanna er minni en 400 sjómílur,

sem í 9. gr. fyrrnefnds samkomulags urðu ásáttar um að aðilar skyldu í sameiningu skipa sáttanefnd sem gera skyldi tillögur um skiptingu landgrunnssvæðisins milli Íslands og Jan Mayen, og sem sameiginlega skipuðu slíka nefnd,

sem í maí 1981 fengu samhljóða tillögur sáttanefndarinnar, er fela í sér að mörk landgrunns hvors aðila á svæðinu milli Íslands og Jan Mayen skuli vera hin sömu og mörk efnahagslögsögu hvors aðila, svo og að komið verði á samvinnu milli aðilanna um rannsóknir og nýtingu á olíuefnum („hydrocarbons“) á nánar tilgreindu svæði milli Íslands og Jan Mayen, beggja vegna markalínunnar, og

sem telja sig geta farið að tillögum nefndarinnar,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Mörk landgrunns hvors aðila á landgrunninu á svæðinu milli Íslands og Jan Mayen skulu vera hin sömu og mörk efnahagslögsögu þeirra.

2. gr.

Ákvæði 3.–9. gr. taka til svæðis, sem afmarkast af eftirfarandi hnitum:

70°35' n.br.
68°0' n.br.
10°30' v.lg.
6°30' v.lg.

3. gr.

Á fyrsta stigi rannsókna sem ætlað er til kerfisbundinnar jarðfræðikönnunar á svæði því, sem til-

OVERENSKOMST**mellom Island og Norge om
kontinentalsokkelen i området mellom Island
og Jan Mayen**

Regjeringene i Island og Norge —

som ønsker å fastsette delelinjen på kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen, som ved å inngå Overenskomsten av 28. mai 1980 vedrørende fiskeri- og kontinentalsokkelspørsmål var enige om at Islands økonomiske sone skal utstrekkes til 200 nautiske mil også i de områder mellom Island og Jan Mayen hvor avstanden mellom grunnlinjene er mindre enn 400 nautiske mil,

som i artikkel 9 i ovennevnte overenskomst ble enige om at partene i fellesskap skulle oppnevne en forlikskommisjon som skulle fremsette anbefalinger vedrørende delelinjen for sokkelområdet mellom Island og Jan Mayen, og som i fellesskap oppnevnte en slik Kommisjon,

som i mai 1981 mottok Forlikskommisjonens enstemmige anbefalinger, som går ut på at delelinjen mellom de to parters deler av kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen skal falle sammen med delelinjen for de økonomiske soner, samt at det etableres et samarbeid mellom de to parter ved utforskning og utnyttelse av petroleumsforekomster i et nærmere angitt område mellom Island og Jan Mayen på begge sider av delelinjen, og

som finner å kunne bygge på Kommisjonens anbefalinger —

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Delelinjen mellom partenes deler av kontinentalsokkelen i området mellom Island og Jan Mayen skal falle sammen med delelinjen for partenes økonomiske soner.

Artikkel 2

Bestemmelsene i artiklene 3–9 kommer til anvendelse i et område begrenset ved følgende koordinater:

70°35' N
68°00' N
10°30' V
6°30' V

Artikkel 3

I den første undersøkelsesfase, hvis formål er en systematisk geologisk kartlegging av det område

greint er í 2. gr., skulu aðilar sameiginlega annast jarðsveiflumælingar („seismic“ mælingar) svo og segulrannsóknir, ef með þarf. Norska olíustofnunin sér um framkvæmdahlíð þessara rannsókna á grundvelli áætlana, sem samdar verða sameiginlega af sérfræðingum aðilanna. Kostnaður við þessar rannsóknir verður greiddur af norsku olíustofnuninni/norska ríkinu, nema aðilar komi sér saman um annað. Norskir og íslenskir sérfræðingar skulu hafa jafna möguleika á þátttöku í rannsóknunum og í mati á upplýsingum sem fram koma. Upplýsingar og matsgerðir skal leggja fyrir stjórnvöld landanna. Fara skal með þær sem trúnaðarmál nema aðilar komi sér saman um annað.

Verði ágóði af sölu jarðsveiflu- eða segulupp- lýsinga til fyrirtækja eða samtaka skal skipta hreinum hagnaði milli beggja aðila samkvæmt samningi þeirra á milli.

4. gr.

Sýni þær rannsóknir, sem um er fjallað í 3. gr., að æskilegt sé að framkvæma nákvæmari athuganir á vissum hlutum þessa svæðis, þ. á m. að gera nákvæmari jarðsveiflumælingar og að hefja boranir, skulu hugsanleg einkaleyfi til rannsókna og vinnslu á slíkum sérsvæðum veitt á grundvelli samnings um sameiginlegt verkefni („joint venture“), nema aðilar komi sér saman um annað samningsform. Aðilar geta komið sér saman um að láta olíufélög, ríkisrekin eða ekki, eiga aðild að slíkum samningum.

5. gr.

Á þeim hluta þess svæðis sem tilgreint er í 2. gr. og sem liggur norðan markalínu efnahagslögsögu landanna (u. þ. b. 32.750 km²) skal Ísland eiga rétt á 25% þátttöku í olíustarfsemi sem þeirri, sem um er fjallað í 4. gr. Í samningaumleitunum við utanaðkomanandi olíufélög, ríkisrekin eða ekki, ber Noregi að reyna að fá því framgengt, að bæði norskur og íslenskur hluti kostnaðar við slíka olíustarfsemi sé borinn („carried“) af hlutaðeigandi félagi (eða félögum) allt fram að því að lýst er yfir að fundist hafi arðbært vinnslusvæði.

Verði ekki unnt að fá því framgengt, að kostnaður beggja aðila verði borinn af hlutaðeigandi félagi (eða félögum) skulu aðilar taka upp samningaumleitunir um möguleika á að reka starfsemi sem sameiginlegt verkefni, þar sem hvor þeirra beri sinn kostnað eða þeir skipti með sér kostnaði. Óski Ísland ekki eftir þátttöku á þessum grundvelli er Noregi heimilt að halda áfram á eigin áhættu. Verði því lýst yfir að fundist hafi arðbært

som er nevnt í artikkel 2, skal partene i fellesskap drive seismiske og om nødvendig magnetiske undersøkelser. Den praktiske gjennomføring av disse undersøkelser foretas av det norske Oljedirektorat på grunnlag av planer utarbeidet i fellesskap av de to parter eksperter. Omkostningene ved undersøkelsene skal bæres av Oljedirektoratet/Den Norske Stat, medmindre partene blir enige om noe annet. Norske og islandske eksperter skal ha samme adgang til å delta i undersøkelsene og i evalueringen av de fremkomne data. Dataene og evalueringen av dem skal tilstilles de to parter myndigheter. De skal behandles konfidensielt, medmindre partene blir enige om noe annet.

Dersom det oppnås fortjeneste ved salg av seismiske eller magnetiske data til selskaper eller organisasjoner, skal nettoutbyttet deles mellom de to parter etter avtale dem imellom.

Artikkel 4

Dersom de undersøkelser som er nevnt i artikkel 3, viser at det er ønskelig å foreta mer detaljerte undersøkelser av særlige felter i området, herunder mer detaljert seismikk og igangsettelse av boringer, skal eventuelle eksklusive undersøkelses- og utvinningstillatelser for slike spesielle felter baseres på kontrakter om fellesforetak (joint venture), medmindre partene blir enige om en annen kontraktsform. Partene kan bli enige om å la statlige eller ikke-statlige oljeselskaper delta i slike kontrakter.

Artikkel 5

I den del av det område som er nevnt i artikkel 2, som ligger nord for delelinjen mellom de to parter økonomiske soner (ca. 32 750 km²), skal Island ha adgang til å delta med en andel på 25 % i slik petroleumsvirksomhet som er nevnt i artikkel 4. I forhandlinger med utenforstående statlige eller ikke-statlige oljeselskaper skal Norge søke å oppnå at både den norske og den islandske andel av omkostningene ved slik petroleumsvirksomhet blir båret (carried) av vedkommende selskap (eller selskaper) opp til det stadium hvor kommersielle funn er blitt erklært.

Dersom det ikke er mulig å oppnå at de to parter omkostninger blir båret av vedkommende selskap (eller selskaper), skal partene oppta forhandlinger om muligheten for å drive virksomhet som et fellesforetak hvor hver av dem bærer sine omkostninger, eller hvor de deler omkostningene. Dersom Island ikke ønsker å delta på dette grunnlag, kan Norge fortsette på egenhånd. Dersom kommersielle funn blir erklært, skal Is-

vinnslusvæði skal Ísland á því stigi eiga þess kost að ganga inn í starfseminna með sinn hlut gegn því að greiða Noregi þann hluta útlagðs kostnaðar fram að þessum tíma sem hefði svarað hlut Íslands ef það hefði verið þátttakandi frá upphafi.

Norsk löggjöf, norsk stefna í olíumálum og norsk ákvæði um eftirlit með starfseminni, öryggisráðstafanir og umhverfisvernd skulu gilda um starfsemi á því svæði sem tiltekið er í fyrstu málsgrein. Norsk stjórnvöld skulu einnig fara með framkvæmdavald og stjórnun á þessu svæði.

6. gr.

Á þeim hluta þess svæðis sem tilgreint er í 2. gr. og sem liggur sunnan markalínu efnahagslögsögu landanna (u. þ. b. 12.720 km²) skal Noregur eiga rétt á 25% þátttöku í olíustarfsemi sem þeirri, sem um er fjallað í 4. gr. Í samningaumleitunum við utanaðkomandi olíufélög, ríkisrekin eða ekki, skal Íslandi ekki vera skylt að reyna að fá því framengt, að hinn norsk hluti kostnaðar við slíka olíustarfsemi sé borinn af hlutaðeigandi félagi (eða félögum).

Íslensk löggjöf, íslensk stefna í olíumálum og íslensk ákvæði um eftirlit með starfseminni, öryggisráðstafanir og umhverfisvernd skulu gilda um starfsemi á því svæði sem tiltekið er í fyrstu málsgrein. Íslensk stjórnvöld skulu einnig fara með framkvæmdavald og stjórnun á þessu svæði.

7. gr.

Eftir að lýst hefur verið yfir að fundist hafi aðbært vinnslusvæði skal hvor aðili bera sinn kostnað við áframhaldandi framkvæmdir á svæðinu í hlutfalli við sinn hlut í viðkomandi samningi.

8. gr.

Finnist olíuefni á svæði sem liggur báðum megin markalínu efnahagslögsögu landanna eða sé það allt sunnan markalínunnar en teygist út yfir þau hnit sem nefnd eru í 2. gr. skulu venjulegar meginreglur um einingarnýtingu audlinda („unitisering“) gilda um skiptingu og nýtingu fundarins. Aðilar skulu semja um nánari reglur sem gilda eiga í slíkum tilvikum.

Finnist olíuefni á svæði sem allt liggur norðan markalínu, en teygist út yfir þau hnit sem nefnd eru í 2. gr., skal það allt teljast liggja innan hnitanna, sbr. 5., 6. og 7. gr.

land ha adgang til på dette stadium å tre inn med sin andel mot å godtgjøre Norge den del av de påløpne omkostninger opp til dette tidspunkt som ville svare til Íslands andel dersom Ísland hadde deltatt fra begynnelsen av.

Norsk lovgivning, norsk oljepolitikk og norske bestemmelser om kontroll med virksomheten, om sikkerhetstiltak og om miljøvern kommer til anvendelse for virksomhet i det område som er nevnt i første ledd. Også håndhevelsen og forvaltningen i det nevnte område tilligger norske myndigheter.

Artikkel 6

I den del av det område som er nevnt i artikkel 2, som ligger sør for delelinjen mellom de to parters økonomiske soner (ca. 12 720 km²), skal Norge ha adgang til å delta med en andel på 25% i slik petroleumsvirksomhet som er nevnt i artikkel 4. I forhandlinger med utenforstående statlige eller ikke-statlige oljeselskaper skal Ísland ikke være forpliktet til å søke å oppnå at den norske andel av omkostningene ved slik petroleumsvirksomhet blir båret av vedkommende selskap (eller selskaper).

Íslandsk lovgivning, íslandsk oljepolitikk og íslandske bestemmelser om kontroll med virksomheten, om sikkerhetstiltak og om miljøvern kommer til anvendelse for virksomhet i det område som er nevnt i første ledd. Også håndhevelsen og forvaltningen i det nevnte område tilligger íslandske myndigheter.

Artikkel 7

Etter at et funn er erklært kommersielt, skal hver av partene bære sine omkostninger ved den videre utvikling av feltet i forhold til sin andel i henhold til vedkommende kontrakt.

Artikkel 8

Dersom et petroleumsfunn dekker et felt som ligger på begge sider av delelinjen mellom de to parters økonomiske soner, eller i sin helhet ligger sør for delelinjen, men strekker seg utover de koordinater som er gitt i artikkel 2, skal vanlige unitiseringsprinsipper for fordeling og utnyttelse av funnet komme til anvendelse. De nærmere regler som skal gjelde i slike tilfelle, avtales mellom partene.

Dersom et petroleumsfunn dekker et felt som i sin helhet ligger nord for delelinjen, men strekker seg utover de koordinater som er gitt i artikkel 2, skal funnet i sin helhet anses liggende innenfor koordinatene, jfr. artiklene 5, 6 og 7.

9. gr.

Ef annar aðilinn telur að ákvæðin um öryggisráðstafanir og umhverfisvernd, sem um er fjallað í 5. og 6. gr., veiti ekki nægilega vernd þegar fram fara rannsóknir eða vinnsla á því svæði, sem tilgreint er í 2. gr., skulu aðilar hafa samráð, sbr. 10. gr. samkomulagsins frá 28. maí 1980 um fiskveiði- og landgrunnsmál. Verði aðilar ekki sammála í slíkum samráðum skal málinu vísað til sáttanefndar þriggja manna. Aðilar skulu eigi hefja slíkar aðgerðir eða halda þeim áfram fyrr en tillögur sáttanefndarinnar liggja fyrir, nema brýn þörf krefji.

Hvor aðili skal tilnefna einn mann í sáttanefndina. Formaður nefndarinnar er tilnefndur með samkomulagi aðilanna.

Tillögur nefndarinnar skulu lagðar fyrir ríkisstjórnirnar svo fljótt sem verða má. Tillögurnar eru án skuldbindingar fyrir aðilana, en þeir skulu taka sanngjarnt tillit til þeirra í frekari málsmeðferð.

10. gr.

Samkomulag þetta öðlast gildi þegar aðilar hafa skipst á orðsendingum um að nauðsynlegri stjórnskipunarmedferð sé lokið.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar með umboði undirritað samkomulag þetta.

Gjört í Osló, hinn 22. október 1981 í tveimur eintökum á íslensku og norsku og eru báðir textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:
Ólafur Jóhannesson

Fyrir hönd ríkisstjórnar Noregs:
Svenn Stray.

18. júní 1982

AUGLÝSING

Nr. 4

um viðbótarsamning við Norðurlandasamning um aðstoð í skattamálum.

Hinn 23. júní 1982 öðlast gildi viðbótarsamningur við Norðurlandasamning frá 9. nóvember 1972 um aðstoð í skattamálum (sjá auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 11/1977). Viðbótarsamningur þessi var undirritaður í Stokkhólmi 11. júní 1981.

Viðbótarsamningurinn var staðfestur af Íslands hálfu samkvæmt heimild í lögum nr. 87/1981. Skv. 2. gr. laganna skulu ákvæði hans hafa lagagildi hér á landi þegar hann hefur öðlast gildi að því er Ísland varðar.

Viðbótarsamningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari. Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Útanríkisráðuneytið, Reykjavík, 18. júní 1982.

Ólafur Jóhannesson.

Hörður Helgason.

Artikkel 9

Dersom en av partene mener at de bestemmelser om sikkerhetstiltak og miljøvern som det er vist til i artiklene 5 og 6, ikke gir tilstrekkelig vern ved utforskning eller utvinningsvirksomhet i det område som er nevnt i artikkel 2, skal partene konsultere hverandre, jfr. artikkel 10 i overenskomsten av 28. mai 1980 vedrørende fiskeri- og kontinentalsokkelspørsmål. Dersom partene under slike konsultasjoner ikke blir enige, skal spørsmålet henvises til en forlikskommisjon bestående av tre medlemmer. Partene skal ikke påbegynne eller fortsette virksomhet som nevnt for forlikskommisjonens anbefaling foreligger, medmindre tungtveiende grunner tilsier det.

Hver av partene skal oppnevne ett medlem av kommisjonen. Kommisjonens formann oppnevnes av partene i fellesskap.

Kommisjonens anbefalinger skal forelegges for de to regjeringer snarest mulig. Anbefalingene er ikke bindende for partene, men partene skal under sine videre drøftelser ta rimelig hensyn til dem.

Artikkel 10

Denne overenskomst skal tre i kraft når partene ved noteveksling har meddelt hverandre at den nødvendige konstitusjonelle behandling er avsluttet.

Til bekreftelse på dette har de befullmektigede undertegnet denne overenskomst.

Utfærdiget i Oslo, 22. oktober 1981 i to eksemplarer på islandsk og norsk, med samme gyldighet for de to tekster.

For den islandske regjering:
Ólafur Jóhannesson

For den norske regjering:
Svenn Stray.